

γράφῃ ποιήματα—οἱ Σίσυφοι αὐτοὶ οἱ ἀνωφελῶς κυλίνοντες τὸν λίθον ὄχι τοῦ ἀναθέματος, ἀλλὰ τῆς ἀνυψώσεως τοῦ γυναικείου κάλλους—ὅσοι ἔχουν ὀνειροπολήσῃ καὶ ὅσοι ἔχουν δεχθῇ πληγὰς ἔρωτος καὶ ὅσοι ἔχουν ἀνυψώσῃ τὴν γυναῖκα τόσον ὑψηλά, εἰς βάθρα καὶ πυραμίδας, ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ τὴν φθόσουν, ἅς ἀφίσουν τὰ γραφεῖα των καὶ ἅς μεταφερθοῦν ν ο ε ρ ὼς—εἶνε τὸσον ἀκριβοὶ οἱ ναῦλοι καὶ τόσον ὑψηλὰ τὸ... ναπολεόν—καὶ ἅς φαντασθοῦν ἑαυτοὺς πρὸ τοῦ προκλητικοῦ καὶ σκανδαλώδους καλειδοσκοπίου τῶν Παρισινῶν καλλιτεχνῶν. Καὶ ἤθελα νὰ ἔχω—ὄχι τὰς κρίσεις των, δι' ὄνομα Θεοῦ!—ἀλλὰ τὸν ἡρωισμόν των, διὰ νὰ συλλέξω τὰ λιπώματα ἐξ ἔρωτος καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐπιφωνήματά των καὶ δι' αὐτῶν νὰ ἀποτελέσω μίαν τεραστίαν φωνήν, ἡ ὁποία νὰ ἐξακοντισθῇ δι' ὅλων τῶν τηλεγραφικῶν συρμάτων καὶ ἐν παγκοσμίῳ ἀρμονίᾳ νὰ φθάσῃ ὡς εὐχαριστήριος ψαλμὸς εἰς τὸν Ὑψιστον.

Καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου ὑπάρχει τότε ἐλπίς νὰ συναντήσωμεν ἢ μᾶλλον νὰ συγκινήσωμεν καὶ τὴν μακαρίαν ψυχὴν τοῦ κεκοιμημένου Χότμαν, ἀφοῦ τὰ οὐτὰ τὰ ἐπίγεια δὲν θ' ἀφίσουν βέβαια ἀνέπαφα οἱ σκώληκες—τὸ εἰδεχθῆς τέρας τῶν τρυ-

φερωτέρων ἐπὶ γῆς σκέψεων καὶ τῶν ιδιοτροπῶν συλλογισμῶν.—Οἱ σκώληκες, οἱ ὅποιοι πιθανόν νὰ εἶνε θυληκοί, διατρέχει δὲ οὐτὼν τὸν κίνδυνον καίτοι ἐκατέρωθεν τοῦ θά κυριαρχῇ τὸ κενόν, νὰ ἔχῃ θῆλυ γένος εἰς τὸ σῶμα, ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν. Δυστυχῶς δι' αὐτὸν, τὸν κίνδυνον αὐτὸν δὲν τὸν προεῖδε, οὐδὲ θὰ ἦτο δυνατόν οἱ κληρονόμοι του νὰ τὸν προλάβουν, ἔστω καὶ με κινδυνὸν νὰ χάσουν τὴν κληρονομίαν, ἐπὶ τῇ ἀθετήσῃ τῆς περιφήμου ὑστάτης ἐντολῆς του.

Ἐν τούτοις, συγκατατεθεῖτε, ὦ ἀναγνώστριαί μου, ἰδίως αἱ ὠραῖαι, καὶ σὰς βεβαίῳ, ὅτι ὠνόμασα ἤδη ὅλας τὰς ἀναγνώστριάς μου, ὅπως μὲ εὐαγγελικὴν ἀνεξικακίαν δεηθῶμεν ἐν χορῷ ὑπὲρ τῆς ἀμαρτωλῆς ψυχῆς του καὶ ἀνακράξωμεν: «Αἰωνία τοῦ ἡ μνήμη!»

Ἄλλως τε, μὴ λησμονήτε, κυρίαί μου, ὅτι ὁ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἔστω καὶ ἂν ἔχῃ τὴν πρόνοιαν ἢ τὴν ιδιοτροπίαν νὰ θέλῃ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἡσυχίαν του εἰς τὰ βάθη τῆς γῆς, μὴ ἔχων δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τὸν μαγικὸν πειρασμόν, ὅστις εἰς τὸ λεξικόν τῆς ζωῆς φέρει τὸ ὄνομά σας. . . .

ΔΑΦΝΙΣ

ΓΑΛΛΙΑ

Θάνατος 66 ἐτῶν ὁ ἀρχαιολόγος Αἰμύλιος Λαμ-
ἀρχαιολόγος πέν. Εἶχεν ἀσχοληθῇ ἰδιαίτερος εἰς τὴν γλυπτικὴν τῶν ἐκκλησιῶν. Ἄφῃκε συγγράμματα, ὧν σπουδαιότερα εἶνε: «Les eglises des environs de Paris» «La Statuaire des grandes cathédrales de France» Ἐδημοσίευσεν πρὸς τούτοις πολλὰς καλλιτεχνικὰς μελέτας εἰς τὴν «Gazette des Beaux arts», εἰς τὴν Revue de l' Art Chrétien» κλπ.

— Ἀπέθανεν ὁ ζωγράφος Ε. Pomey. Ἐγεννήθη ἐν Παρισίοις τῷ 1834. Εἰς τὰς διαφόρους ἐκθέσεις τῶν Παρισίων ἐξέθεσε ἀπὸ τοῦ 1867 πλεῖστα ἔργα, ἐν οἷς καὶ προσωπογραφίας.

— Ἀπέθανεν ἐν Montmorency ὁ ζωγράφος J. Sevestre, μαθητὴς τοῦ Corot. Πλειστάκις ἐξέθεσε ἀπὸ τοῦ 1864, ἰδίως θέματα μυθολογικά.

— Ἀπέθανεν ἐπίσης ὁ γλύπτης καὶ χαράκτης L. Bourgeois, μαθητὴς τοῦ Joffroy. Ἐκ τῶν μεταλλίων του διακρίνεται τὸ διὰ τὴν Βουλὴν σχεδιασθὲν καὶ τὸ διὰ τὴν ἑκατονταετηρίδα τῆς Πολυτεχνικῆς Σχολῆς. Ἐλαβε πολλὰ βραβεῖα

ΑΥΣΤΡΙΑ

Τὸ μνημεῖον Τὸν παρελθόντα μῆνα ἐγένοντο ἐν
τοῦ Ἄϊνε Βιέννῃ τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἐπι-
τουμβίου μνημείου, τὸ ὁποῖον θὰ στηθῇ ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Ἄϊνε, ἐν τῷ νε-
κροταφίῳ τῆς Μονμάρτης ἐν Παρισίοις. Τὸ μνη-
μεῖον ἐξετέλεσεν ὁ γλύπτης Χάσσελρις. Εἰς τὸ πρό-
σθιον μέρος εἶνε ἡ προτομὴ τοῦ ποιητοῦ. Ὅπισθεν ἐν συμβολικόν σύμπλεγμα ἀπὸ πεταλούδας καὶ δια-
σταυρούμενους κλάδους φοίνικος. Τὸ μνημεῖον ἐκρίθη ἐν γένει ὡς θαυμάσιον ἔργον.

— Ἀπέθανεν ἐν Πράγῃ, ἐν ἡλικίᾳ 56 ἐτῶν ὁ Τσέχος γλύπτης Schnireh Bornslaw. Ἐσπούδασεν ἐν Γερμανίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ. Ἐν Πράγῃ ἀνέλαβε τὴν δια-
κόσμησιν πολλῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων. Ἐκ τῶν ἀγαλμάτων του διακρίνεται τὸ τοῦ βασιλέως Γεωργίου.

ΑΜΕΡΙΚΗ

Ἄλκωθος Ρόζερ, ἰδιοκτῆτης ἐργοστασίου ἀτμο-
μηχανῶν, κατέλιπε διὰ διαθήκης του 25 ἑκατομμύ-
ρια εἰς τὸ Καλλιτεχνικὸν Μουσεῖον τῆς Νέας Ὑόρκης.

ΒΕΛΓΙΟΝ

— Ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Καλλιτεχνικοῦ Συλλόγου τῶν Βρυξελλῶν ἐπισπῶσι τὸ ἐνδιαφέρον μίᾳ σειρᾷ χρητιδογραφῶν τῆς δεσποινίδος Art καὶ τῶν Janssens, τοῦ Verheyden, Ottenvaere, Rousseau.

— Ὁ ζωγράφος J. Middelcer διωργάνωσαν ἰδίαν ἔκθε-
σιν ἔργων του, λίαν ἐνδιαφέρουσιν εἰς τὸ Rubens-Club.

ΙΤΑΛΙΑ

Θαυμασίαν προκύρξιν (affiche) ἐξέδωκεν ἡ ἐπι-
τροπὴ τῆς Α'. διεθνοῦς ἐκθέσεως τῆς νεωτέρας διακο-
σμητικῆς τέχνης, ἥτις θὰ γίνῃ ἐν Τουρίνῳ ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου 1902 μέχρι Ὀκτωβρίου.

ΤΟΥΡΚΙΑ

— Ὁ ἐν Σμύρῃ «Πανιώνιος Σύλλογος» προσεκή-
ρυξε καὶ β'. καλλιτεχνικὴν ἔκθεσιν διὰ τὴν προσεχῇ
ἄνοιξιν. Ἡ ἔκθεσις θὰ συμπεριλαμβάνῃ ἐκτὸς ἔργων
ζωγραφικῆς, γλυπτικῆς καὶ ἀρχιτεκτονικῆς καὶ ἄλλα
εἶδη τέχνης, ὡς λ. χ. φωτογραφίας, τσιγχογραφίας,
χαλκογραφίας, ξυλογραφίας. Ὅσοι ἐκ τῶν παρ' ἡμῶν
κ. κ. καλλιτεχνῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ μετάσχωσι, δύναν-
ται νὰ ἀπευθυνθῶσι πρὸς τὸν κ. Διευθυντὴν τῆς
«Πι. ακοθήκης», ὅστις παρέχει κανονισμοὺς καὶ πᾶ-
σαν πληροφορίαν.

ΚΡΗΤΗ

Κατὰ τύχην ὑπὸ κυνηγοῦ εὐρέθησαν παρὰ τὸ Ἡράκλειον θαυμασίως τρίτων, ἄγγεϊα, λύχνοι καὶ κτερίσματα ἐποχῆς Μυκηναϊκῆς, ἐντὸς δύο τάφων καὶ ὁσὰ ἀνθρώπινα, ἰδίᾳ δὲ δακτύλιος ἐκ χρυσοῦ διπλοῦ σύρματος μὲ ἀπεικονίσεις δύο γυναικῶν (ὧν ἡ μία ἵσταται πρὸ κίονος καὶ ἡ ἄλλη ἐν στάσει προσευχῆς), καὶ ἐνὸς κυνοκεφάλου, ἀνεκτιμήτου ἀξίας. Αἱ ἀνασκαφαὶ θὰ ἐξακολουθήσουν ὑπὸ τοῦ ἐφόρου κ. Ξανθουδίδου.

ΕΛΛΑΣ

Εὐχαρίστως ἀναγράφομεν ὅτι ἡ «Χειροτονία τῆς καλογραφίας» ἡ ώραία εἰκὼν τοῦ ἐν Σμύρνῃ νεαροῦ καὶ λίαν εὐέλπιδος ζωγράφου κ. Εὐαγγέλου Ἰωαννίδου μὲ τὴν δημοσίευσιν τῆς ὁποίας ἡ «Πινακοθήκη» κατήρξατο ἐν τῇ α'. σελίδι τοῦ α'. φύλλου τῆς καλλιτεχνικῆς Πινακοθήκης, ἡγοράσθη ἀδελῶς ὑπὸ τοῦ ἐν Ὁδῆσῳ μεγάλου προστάτου τῶν ἑλλήν. γραμμάτων καὶ τεχνῶν κ. Γρ. Μαρασλῆ. Ὁ γραμματεὺς αὐτοῦ κ. Κώστας διερχόμενος ἐκ Σμύρνης κατὰ τὸ μέχρις Ἀθηνῶν ταξείδιόν του ἐκάλεσεν ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου τὸν καλλιτέχνην, εἰς ὃν ἀνήγγειλε τὴν εὐχάριστον εἰδήσιν. Ὁ κ. Ἰωαννίδης εὐθὺς μεταβίβασε ἡμῖν οὕτην διὰ τῆς ἐξῆς ἐπιστολῆς:

Ἀξιότιμε φίλε κ. Καλογερόπουλε,

Εὐτυχῆς λογίζομαι ἔχων ν' ἀναγγείλω ὑμῖν σήμερον ἐν τῶν μᾶλλον σημαντικῶν γεγονότων τῆς ζωῆς μου, τὸ ὁποῖον πολὺ ἐλπίζω νὰ ἐπιδράσῃ εὐεργετικῶς εἰς τὸ ἀρτιθαλὲς καλλιτεχνικὸν στάδιον μου. Τὸ πρῶτον μου ἔργον, ἡ «Χειροτονία καλογραφίας», ἡγοράσθη ὑπὸ τοῦ Κυρίου Μαρασλῆ.

Ἡ μεγάλη καὶ πεφωτισμένη πρόνοια ἥτις ὁδηγεῖ τὴν γενναίαν χεῖρα τοῦ λαμπροῦ ἐθνικοῦ εὐεργέτου δὲν παρῆλθε οὐδ' ἐμέ, ἐν ἀφανείᾳ κατατρίβόμενον, ἀλλὰ διὰ σωτηρίου ὠθήσεως ἠθέλησε νὰ με παρακινήσῃ εἰς παραγωγὴν ἀνωτέρων ἔργων, παρέχων συνάμα ἐνθάρρυνσιν καὶ ὑποστήριξιν. Εὐγνωμονῶν ἀπειρώς διὰ τὴν χάριν καὶ αἰσθανόμενος ἅμα τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως πράξω τι ἄξιον τοιαύτης προστασίας, ἐκφράζω συγχρόνως θερμότητάς εὐχαριστίας καὶ πρὸς ὑμᾶς, καθόσον αἱ εὐμενεῖς περὶ ἐμοῦ κρίσεις τῆς «Πινακοθήκης» καὶ ἡ ἐν αὐτῇ τοῦ ἔργου μου ἀπεικονιστὶς μεγάλως συνετέλεσαν ὅπως μὲ κίμωσι γνωστὸν παρὰ τῷ φιλογενεστάτῳ καὶ φιλομουσοστάτῳ ἀνδρὶ.

Ἀφίνων ὑμᾶς, Κύριε, νὰ κρίνῃτε τὴν σημασίαν τῆς τοιαύτης τοιοῦτου τῶν καλῶν τεχνῶν προστάτου ὑποστηρίξεως, ἐλπίζω ὅτι θέλετε εὐερεστηθῇ καὶ ἐρμηνευστῇ καὶ τὴν ἀτέρμονα καὶ βραθεῖαν εὐγνωμοσύνην ἣν αἰσθάνομαι διὰ τὴν προσοχὴν, ἥς ἡξιώθη καὶ τὴν ἐλπίδα μου ὅτι δὲν θέλω φανῆ ἀνάξιος τῆς παρεχομένης εὐνοίας.

Μετὰ μυρίων εὐχαριστιῶν καὶ προσηρήσεων

Προθυμότητος

Ἐν Σμύρνῃ, 2ῃ X 1901.

Εὐάγγ. Ἰωαννίδης

Παραχωρήθη καὶ δευτέρα αἰθουσα Ἐθνικῆ τοῦ Πολυτεχνείου διὰ τὴν Ἐθνικὴν Πινακοθήκην. Ἐν τῇ α'. ἐποθετήθησαν αἱ ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Ξένου δωρηθεῖσαι εἰκόνες, αἵτινες εἶχον μέχρι τοῦδε πολὺ παραμεληθῇ κατὰ τὴν φύλαξιν. Ἐν τῇ β'. τοποθετοῦνται αἱ εἰκόνες τῆς Πινακοθήκης τοῦ Ἀλ. Σούτσου. Ἐκ τῆς συλλογῆς τοῦ Ἀδέρωφ, ἥς εἰκόνες τινες ἡδύναντο ν' ἀναρτηθῶσιν ἐν τῇ Ἐθν. Πινακοθήκῃ, οὐδεμία ἐλήφθη, διότι μὴ ὑπαρχούσης Πινακοθήκης κατὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ, εἶχον δωρηθῇ αὐταὶ εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον ἵνα ἀποτελέσωσιν ἰδίαν συλλογὴν καὶ διὰ τοῦτο θὰ παραμείνουν ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ, ἐν ἰδιαιτέρᾳ αἰθούσῃ.

Ὁ κ. Θωμᾶς Θωμόπουλος ἐργάζεται νέον πρωτοτυπώτατον γλυπτικὸν ἔργον προσωριμὸν διὰ τὴν καλλ. ἐκθεσὶν τοῦ

Παρασσού. Παρίσταται Ἴπποκένταυρος ὃν περιτυλίσσει ὄφιν, ζῆτεῖ δ' ἐκεῖνος νὰ ἀπαλλαγῇ διὰ τοῦ ἐνὸς ποδός. Ὁ ὄργασμός τῆς φύσεως ἐν τῇ πάλῃ παρίσταται ζωηρότατος. — Ὁ αὐτὸς καλλιτέχνης νέον εἰργάσθη ἀνάγλυφον τοῦ μεγάλτου ὑποστηρικτοῦ τῶν Καλῶν Τεχνῶν κ. Μαρασλῆ, ὅστις ἀνέθεσε τῷ καλλιτέχνῃ νὰ κατασκευάσῃ τὸ ἐν τῇ «Πινακοθήκῃ» δημοσιευθὲν ἀνάγλυφον, εἰς χαλκόν.

Ὁ κ. Ἰακωβίδης ἐργάζεται τὴν προσωπογραφίαν τοῦ Σ. Στρέιτ, κατὰ παραγγελίαν τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθν. τραπέζης ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς κατὰ Ἰανουάριον συμπληρώσεως 25τηρίδος τῆς ἐν τῇ Ἐθν. Τραπεζῇ ὑπηρεσίας τοῦ κ. Στρέιτ.

Εἰς τὸν πορθμὸν μεταξὺ τῆς νήσου Σαπιέντζας καὶ τοῦ φρουρίου τῆς Μεθώνης δύναι ἀλιεύοντες σπογγοὺς παρτήρησαν εἰς τὸν πυθμένα συντρίμματα στηλῶν, σπονδύλους, κιονόκρανα καὶ ὑπόβαθρα.

Ὁ ἀνδρίας τοῦ Σολωμοῦ ἀπεφασίσθη νὰ ἐγερθῇ εἰς τὴν Δυτικὴν πλευρὰν τῆς πλατείας Γεωργίου Α'.

Ὁ γλύπτης κ. Ι. Καρακατσάνης ἀποπεράτωσεν ἐπὶ μαρμαροῦ προτομὴν τοῦ ὑπουργοῦ κ. Σιμοπούλου.

Ἐπανελήφθησαν αἱ ἐν Τεγέᾳ ἀνασκαφαὶ πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀρχαίας Τεγέας καὶ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀλείας Ἀθηνᾶς. Τὰς ἀνασκαφὰς διενεργεῖ, ὡς γνωστόν, ἡ Γαλλικὴ Ἀρχ. Σχολὴ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἐταίρου κ. Γουσταύου Μαντέλ, θὰ ἐξακολουθήσουν δ' ἐπὶ μακρόν.

Ὁ κ. Φ. Ἀριστεὺς ἀπεπεράτωσε νέον ἐλαιογραφικὸν πίνακα, γνήσιος ἑλλ. ἐμπνεύσεως Θέμα ἔχει «ἐλληνικὸν καυγᾶν». Ἐν κατῳρίῳ, μεθυμένοι χαρτοπαίχται ἐρίσαντες συμπλέκονται ἀνάσταντες τὸ καπνελεῖον. Γρόνθοι καὶ μάχαιραι εἶνε ἐτοιμοὶ νὰ καταφερθῶσι, ἐνῷ ἀπὸ τῆς φεγγίτου ροδίζει ἡ Ἀνατολή. Ἐπίσης καὶ ἄλλο ἔργον ἑλλ. ἐμπνεύσεως ἐτοιμάζει: τὸ «Πάσχα στὸ στήτι».

Ὁ ζωγράφος κ. Προκοπίου ἐξέθεσε τὰ ἔργα του, ἐν οἷς τὴν «Δάφνην διωκόμενὴν ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος», τὸν Προμηθεᾶ κλέπτοντα τὸ πῦρ, τὸν «Προμηθεᾶ ἐπὶ τοῦ Καυκάσου», ὅστις καὶ ἡγοράσθη ὑπὸ τοῦ κ. Ζορμάν, Γάλλου μηχανικοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Τρεῖς μαθήτριάς τῆς γλυπτικῆς ἐν τῇ Καλλ. Σχολῇ, αἱ δεσποινίδες Ἑλένη Βοζίκη, Ἰουλίττα Σκούφου καὶ Ἀγγελικὴ Στεφάνου αἵτινες διεκρίθησαν διὰ τὰς ἐπιμελεστάτας σπουδὰς των, ὑφίστανται διαγωνισμὸν ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ, ὅπως μαθητεύσωσι εἰς τὴν δ'. τάξιν, μετὰ τῶν μαθητῶν.

Οἱ ἐκ Ρουμανίας ἐκδραμόντες εἰς Ἑλλάδα φοιτηταὶ ἔσχον τὴν ἰδέαν νὰ δωρήσωσιν εἰς τὸ αὐτόθι Ἐθνικὸν Μουσεῖον ἐλαιογραφίαν μεγάλου μεγέθους, παριστώσαν τὴν ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου τελετὴν, καθ' ἣν ὠμίλησεν ὁ κ. Πρύτανης. Πρὸς τοῦτο διεξάγονται συνενόσεις μετὰ τοῦ κ. Ἰακωβίδου, ὅστις κατ' ἀρχὴν ἐδεχθῇ νὰ ἐκτελέσῃ τὸν πίνακα, ὅστις θὰ στοιχίσῃ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα 25,000—30,000 δρ.

Ὁ κ. Ε.π. Θωμόπουλος ἐπεξεργάζεται ἤδη μεγίστην εἰκόνα, προωρισμένην διὰ τὸν ἐν Πάτραις ναὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, φέρουσιν τὸν τίτλον «Χαῖρε Μαρία». Εἶνε μυστικοσυμβολικὴ ἀναπαράστασις τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Ὁ κ. Θωμόπουλος ἠθέλησε διὰ τοῦ ἔργου τούτου νὰ ἐκφύγῃ τῆς τετριμμένης καὶ κοινῆς τέχνης, ἥτις κυρίαρχεῖ ἐπὶ εἰς τὰς ἐκκλησίας μας.

Ἐναρξίς τῆς καλλ. ἐκθέσεως τοῦ «Παρασσού» ὠρίσθη τὸ 6'. δεκαπενθήμερον τοῦ Νοεμβρίου ἐ. ε'.